

sygn. akt. V K 1310/17

PR 1 Ds 2055.2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy Szczecin- Centrum w Szczecinie w V Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Pawliczak

Protokolant: Patrycja Zielińska

przy udziale prokuratora Huberta Góździa

po rozpoznaniu w dniach 6 marca 2018r., 22 marca 2018 r., 29 marca 2018 r. sprawy:

D. T.

syn J. i L.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 29 sierpnia 2017 r. w S., wbrew przepisom ustawy posiadał przy sobie środki odurzające w postaci suszu roślinnego stanowiącego marihuanę o łącznej wadze 6,56 grama netto, który znajdował się w dwóch plastikowych pojemnikach,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

II. w okresie od 2 maja 2016 r. w S. przywłaszczył pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) o wartości 12.100 zł będący na podstawie umowy przewłaszczenia na zabezpieczenie z dnia 18 września 2015 r. w 49/100 części własnością (...) Bank S.A., tytułem zabezpieczenia umowy kredytowej na finansowanie zakupu pojazdu, czym działał na szkodę (...) Bank S.A.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

I. uznaje oskarżonego D. T. za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt I i uznaje go za winnego tego, że w dniu 9 maja 2017 r. w S., przywłaszczył sobie powierzony mu pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) o nieustalonej wartości, jednak wyższej niż 525 zł, będący własnością (...) Bank S.A. tj. popełnienia czynu z art. 284 § 2 kk i wymierza mu:

- za popełnienie przestępstwa opisanego w pkt I, na podstawie art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

- za popełnienie przestępstwa z art. 284 § 2 kk, na podstawie art. 284 § 2 kk, karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 85 § 1 kk, art. 86 § 1 kk wymierzone kary łączy w karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy wolności,

III. na podstawie art. 70 ust. 2 wymienionej ustawy z dnia 29.07.2005 r. oraz art. 44 § 2 kk orzeka przepadek zatrzymanej w sprawie substancji odurzającej wraz z opakowaniem,

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49 poz. 223 ze zm.) opłatę w kwocie 180 (stu osiemdziesięciu) zł.

sygn. akt V K 1310/17

UZASADNIENIE

W dniu 29 sierpnia 2017 r. D. T. posiadał w miejscu zamieszkania, w torbie podróżnej marihuanę o łącznej wadze 6,56 grama, która była umieszczona w dwóch plastikowych pojemnikach.

Dowód: zeznania K. S. k. 13-14 132-133

zeznania P. N. (1) k. 22-23, 132

protokół przeszukania k. 5-7

opinia chemiczna k. 42-44

W dniu 8 września 2015 r. D. T. zawarł z S. C. Bank umowę o kredyt na zakup samochodu osobowego marki V. (...). W tym samym dniu dla zabezpieczenia wykonania zobowiązania zawarł z kredytodawcą umowę przewłaszczenia zakupnego samochodu. Na podstawie zawartej umowy przeniósł na bank 49/100 części prawa własności samochodu i wyraził zgodę na przejście na bank pozostałych części w prawie własności następnego dnia po wypowiedzeniu przez bank umowy o kredyt. Bank miał z mocy umowy stać się wyłącznym właścicielem pojazdu również w przypadku 90-dniowego opóźnienia w spłacie co najmniej połowy raty kredytu. W takim przypadku D. T. został zobowiązany do niezwłocznego wydania pojazdu na żądanie banku.

Jesienią 2015 r. samochód uległ uszkodzeniu na skutek wjechania do basenu przeciwpożarowego.

D. T. przekazał samochód do naprawy w wyspecjalizowanym warsztacie.

Bank wypowiedział umowę o kredyt pismem z dnia 27 kwietnia 2016 r. Pismo zostało doręczone matce D. T. w dniu 2 maja 2016 r.

Dowód: umowa przewłaszczane k. 66, 165-166 (czytelna kopia).

wywidzenie umowy z potwierdzeniem doręczenia k. 60, 61

częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 131-132

Pismem z dnia 30 czerwca 2016 r. bank wezwał D. T. do wydania pojazdu będącego przedmiotem zabezpieczenia spłaty kredytu w terminie 14 dni od doręczenia wezwania. Bank nie doręczył pisma dłużnikowi. Ponowne wezwanie w tym przedmiocie bank wystosował 27 kwietnia 2017 r. Termin wydania pojazdu został wyznaczony nie później niż 7 dnia od doręczenia wezwania. Wezwanie zostało doręczone matce D. T. w dniu 2 maja 2017 r.

Dowód: wezwania z potwierdzeniem dręczenia k.70-73

D. T. nie wydał pojazd bankowi.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 131-132

D. T. ma 30 lat. Odbywa karę pozbawienia wolności. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Był ośmiokrotnie karany sędownie w tym siedmiokrotnie za przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i z art. 244 kk i jeden raz za czyn z art. 281 kk w zw. z art. 283 kk.

Dowód: dane o oskarżonym k.131

informacja K. (...)

D. T. nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Wyjaśnił, że nie posiadał środków odurzających. Czyn ten został mu przypisany podstępnie przez policjantów. Zaprzestał spłaty kredytu samochodowego ponieważ utracił źródło przychodu. Nie wydał bankowi samochodu ponieważ przebywał zagranicą i nie wiedział o wezwaniu. Pojazd był wówczas znacznie uszkodzony na skutek zatopienia. Upoważnił matkę do odbierania korespondencji. Matka przechowywała korespondencję dla niego. Nie zdążył zapoznać się z pismem banku ponieważ został zatrzymany dzień po powrocie z zagranicy. Nie poinformował banku o miejscu przechowywania samochodu ponieważ nie było takiego zapytania.

Sąd nie dał wiary oskarżonemu. D. T. nie wyjaśnił w jaki sposób policjanci mieliby podstępnie przypisać mu posiadanie narkotyków. Fakt ich posiadania wynika natomiast z protokołu przeszukania, opinii fizykochemicznej i zeznań funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali przeszukania. Nie zaistniały okoliczności, które nasuwałyby wątpliwości do wiarygodności zeznań P. N. (2) i K. S.. Świadkowie w korespondujący ze sobą sposób opisali okoliczność ujawnienia narkotyków. Okoliczność, że oskarżony nie podpisał protokołu przeszukania nie prowadzi do podważenia wyników tej czynności. Oskarżony miał prawo aby odmówić podpisu. Czynność przeszukania została potwierdzona zeznaniami świadków, które złożyli pod rygorem odpowiedzialności karnej.

Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się również przywłaszczenia powierzonego mu mienia. Oskarżony zawarł umowę przewłaszczenia, która przenosiła całość prawa własności pojazdu na bank w przypadku wypowiedzenia kredytu, a nawet w przypadku zaprzestania spłaty połowy raty przez okres 90 dni. Miał tym samym świadomość, że pojazd stał się własnością banku. Okoliczność, że nie zaznajamiał się z kierowanymi do niego pismami przez bank jest zatem bez znaczenia. Oskarżony wiedząc, że bank wezwie go do zwrotu pojazdu, który stał się własnością banku, nie poprosił matki, aby poinformowała go o treści korespondencji. Podjął takie działanie ponieważ nie zamierzał wykonać zobowiązania do zwrotu pojazdu. Chciał więc dokonać jego przywłaszczenia i dokonał tego czynu.

Oczywiście okoliczność, że pojazd został uszkodzony nie ma wpływu na obowiązek jego wydania. Obowiązkiem oskarżonego było poinformować bank o tej okoliczności i wydać pojazd w przypadku potwierdzenia przez bank woli jego odebrania.

Uszkodzenie pojazdu miało jedynie wpływ na ustalenie sądu co do wartości pojazdu. Oskarżonemu za pośrednictwem jego matki, zostało doręczone wezwanie do odebrania pojazdu już po jego uszkodzeniu. Oskarżony dokonał przywłaszczenia pojazdu, który posiadał znaczne uszkodzenia. Jego wartość była zatem znacznie niższa niż cena, za którą oskarżony go nabył. Brak było możliwości, aby dokonać dokładnego ustalenia tej wartości. Mając na uwadze, że oskarżony zdecydował się na naprawę pojazdu w wyspecjalizowanym warsztacie Sąd ustalił, że jego wartość była wyższa niż 525 zł tj. przekraczała wartość szkody wyznaczającą odpowiedzialność za wykroczenie.

Zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów Sąd uznał za pełnowartościowy dowód albowiem ich autentyczność i prawdziwość zawartych w nich treści nie budzi wątpliwości, nadto są one jasne i pełne.

Sąd w pełni podzielił wywody opinii ekspertów z zakresu chemii albowiem są one jasne, pełne, logiczne i sporządzone zostały przez fachowców z dużym doświadczeniem zawodowym, dysponujących specjalistyczną wiedzą po przeprowadzeniu specjalistycznych badań. Brak jest podstaw by kwestionować prawdziwości zawartych w nim twierdzeń.

W świetle powyższego należało uznać, że oskarżony dokonał przywłaszczenia samochodu, który został oddany mu w użyczenie, a zatem powierzonej z obowiązkiem zwrotu rzeczy ruchomej. Przywłaszczenie polegało na tym, że nie zwrócił go właścicielowi, a postąpił z nim w sposób przynależny właścicielowi tj. zatrzymał go do swojej dyspozycji. W ten sposób oskarżony dopuścił się przywłaszczenia powierzonego mienia, czym wyczerpał znamiona czynu z art. 284 § 2 kk.

D. T. wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany. Takim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności wyłączających, czy też ograniczających winę oskarżonego zwłaszcza, iż w toku postępowania nie ujawniły się wątpliwości, by miał w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu zniesioną, czy w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.

Oskarżony dopuścił się każdego przypisanego mu występkowi umyślnie w zamiarze bezpośrednim. W postępowaniu nie ujawniły się okoliczności, które uchylałyby bezprawność działania oskarżonego.

Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przez niego przestępstwa Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu, sposób życia przed popełnieniem czynu jak i po jego popełnieniu. Sąd uwzględnił również stopień zawinienia oskarżonego.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd poczytał to, że oskarżony posiadał ilość marihuany, która pozwalała na wielokrotne odurzenie się. Oskarżony, mimo, że zaciągnął zobowiązanie kredytowe nie wykonywał ciężących na nim obowiązków wobec banku i nie zwrócił przedmiotu zabezpieczenia. Zaciągnął kredyt na dość dużą wartość i nie spłacił go dotychczas. Oskarżony mimo, że ma dopiero 30 lat był już 8 krotnie karany.

Biorąc pod uwagę przytoczone okoliczności Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości będzie kara 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt I i kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w pkt II.

Każda z tych kar będzie w świetle wymienionych okoliczności wystarczająca i osiągnie swoje cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego będąc dla niego wystarczającą nauką, by na drogę przestępnego działania więcej nie powracać oraz zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wyrażające się w zapewnieniu, że ten kto narusza dobra będące pod ochroną, zostanie sprawiedliwie ukarany.

Przy wymiarze kary łącznej Sąd zastosował zasadę niepełnej kumulacji kierując się okolicznościami które miały wpływ na wymiar kar jednostkowych, w tym warunkami osobistymi oskarżonego. Na takie ukształtowanie kary wpływ miała również odmienność popełnionych przestępstw. W tych okolicznościach wymierzył oskarżonemu jako łączną karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Po myśli art. 70 ust. 2 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz art. 44 § 2 kk orzeczono przepadek posiadanej przez oskarżonego substancji psychotropowej wraz z opakowaniem.

Sąd zasądził również od oskarżonego koszty postępowania związane z jego udziałem w sprawie bowiem brak jest podstaw by uznać, że nie będzie w stanie ich ponieść.